

III ?roda okresu zwyk?ego

Tekst Ewangelii (*Mk 4,1-20*): Znowu zacz?? naucza? nad jeziorem i bardzo wielki t?um ludzi zebra? si? przy Nim. Dlatego wszed? do ?odzi i usiad? w niej [pozostaj?c] na jeziorze, a ca?y lud sta? na brzegu jeziora. Uczy? ich wiele w przypowie?ciach i mówi? im w swojej nauce:

«S?uchajcie: Oto siewca wyszed? sia?. A gdy sia?, jedno pad?o na drog?; i przylecia?y ptaki, i wydzioba?y je. Inne pad?o na miejsce skaliste, gdzie nie mia?o wiele ziemi, i wnet wzesz?o, bo nie by?o g??boko w glebie. Lecz po wschodzie s?o?ca przypali?o si? i nie maj?c korzenia, usch?o. Inne znów pad?o mi?dzy ciernie, a ciernie wybuja?y i zag?uszy?y je, tak ?e nie wyda?o owocu. Inne w ko?cu pad?y na ziemi? ?yzn?, wzesz?y, wyros?y i wyda?y plon:

trzydziestokrotny, sze??dziesi?ciokrotny i stokrotny». I doda?: «Kto ma uszy do s?uchania, niechaj s?ucha!».

A gdy by? sam, pytali Go ci, którzy przy Nim byli, razem z Dwunastoma, o przypowie??. On im odrzek?: «Wam dana jest tajemnica królestwa Bo?ego, dla tych za?, którzy s? poza wami, wszystko dzieje si? w przypowie?ciach, aby patrzyli oczami, a nie widzieli, s?uchali uszami, a nie rozumieli, ?eby si? nie nawrócili i nie by?a im wydana [tajemnica]».

I mówi? im: «Nie rozumiecie tej przypowie?ci? Jak?e zrozumiecie inne przypowie?ci? Siewca sieje s?owo. A oto s? ci [posiani] na drodze: u nich si? sieje s?owo, a skoro je us?ysz?, zaraz przychodzi szatan i porywa s?owo zasiane w nich. Podobnie na miejscach skalistych posiani s? ci, którzy, gdy us?ysz? s?owo, natychmiast przyjmuj? je z rado?ci?, lecz nie maj? w sobie korzenia i s? niestali. Gdy potem przyjdzie ucisk lub prze?ladowanie z powodu s?owa, zaraz si? za?amuj?. S? inni, którzy s? zasiani mi?dzy ciernie: to s?

ci, którzy s?uchaj? s?owa, lecz troski tego ?wiata, u?uda bogactwa i inne ??dze wciskaj? si? i zag?uszaj? s?owo, tak ?e zostaje bezowocne. W ko?cu na ziemi? ?yzn? zostali posiani ci, którzy s?uchaj? s?owa, przyjmuj? je i wydaj? owoc: trzydziestokrotny, sze??dziesi?ciokrotny i stokrotny».

«Siewca sieje s?owo»

Rev. D. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj s?yszymy z ust Pana "Przypowie?? o siewcy". Scena jest ca?kowicie aktualna. Pan nie przestaje "sia?". Tak?e w naszych czasach t?umy ludzi s?uchaj? Jezusa przez usta Jego Zast?pcy —Papie?a—, Jego ministrów i... Jego wiernych ?wieckich: wszystkim ochrzczone Chrystus da? udzia? w Swojej misji kap?a?skiej. Jest "g?ód" Jezusa. Nigdy tak jak teraz Ko?ció? nie by? tak katolicki, bo pod swoimi "skrzyd?ami" skrywa m??czyzn i kobiety pi?ciu kontynentów i wszystkich ras. On nas pos?a? na ca?y ?wiat (Mk 16,15) i apostolskie zlecenie Jezusa Chrystusa sta?o si? rzeczywisto?ci?.

Morze, statek i pla?e zosta?y zast?pione przez stadiony, ekrany i nowoczesne ?rodki komunikacji i transportu. Ale Jezus jest dzi? wci?? taki sam jak wczoraj. Nie zmieni? si? te? cz?owiek i jego potrzeba uczenia si? jak kocha?. Dzisiaj tak?e s? ci, którzy - przez ?ask? i bezinteresowny wybór Boga: co za tajemnica! - przyjmuj? i rozumiej? bardziej bezpo?rednio S?owo. Tak jak równie? jest wiele dusz, które potrzebuj? bardziej opisowego i spokojnego wyja?nienia im Objawienia.

W ka?dym przypadku, jednych i drugich Bóg prosi o owoce ?wi?to?ci. Duch ?wi?ty nam w tym pomaga, ale nie obejdzie si? bez naszej wspó?pracy. Na pierwszym miejscu niezb?dna jest pilno??. Je?li kto? odpowiada po?owicznie, to znaczy, utrzymuje si? na "granicy" drogi, nie wchodzi na ni? w pe?ni, stanie si? ?atw? ofiar? Szatana.

Po drugie, sta?o?? w modlitwie —dialog—, aby pog??bi? znajomo?? z Jezusem Chrystusem i mi?o?? do Niego: «?wi?ty bez modlitwy...? —Nie wierz? w tak? ?wi?to??» (?w. Josemaría).

W ko?cu, duch ubóstwa i wyrzeczenia sprawi, ?e nie "ugrz??niemy" po drodze. To

jasne: «Nikt nie może dwóm panom służyć...» (Mt 6,24).

W Maryi odnajdziemy najlepszy wzór odpowiedzi na wołanie Boga.

Myśli na dzisiejszą Ewangelię

•

«Troska o naszą duszę jest bardzo podobna do uprawy ziemi: wykorzeniemy to, co złe, i posadzymy to, co dobre; wykorzeniemy dumę i zasadzimy pokorę; odrzucimy chciwość i zachowamy miłosierdzie; gardzimy nieczystościami i szukamy czystości» (w. Cesarean z Arles)

•

«Rzucanie ziarna jest gestem zaufania i nadziei; pracowitość człowieka jest konieczna, ale potem trzeba czekać, wiedząc dobrze, że wiele czynników zadecyduje o powodzeniu łąki i że zawsze istnieje ryzyko niepowodzenia. Mimo to rolnik rok po roku powtarza swój gest i rzuca ziarno» (Benedykt XVI)

•

«(...) Chrzestianin powinien dążyć do rozmyślenia w sposób regularny; w przeciwnym razie będzie podobny do trzech pierwszych rodzajów gleby z przypowieści o siewcy. Jednak metoda jest tylko przewodnikiem; ważne jest, by iść naprzód z Duchem Świętym jedyną drogą modlitwy, którą jest Jezus Chrystus» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2.707)